બનામે ખુદા.

ખુરશીદે જરનીગાર

નું [redacted]

ફસાનએ અજાયબ

નામના ગાયનો [redacted]

ધી ઓલ્ફ્રે પારસી ઓરીજીનલ
ઓપેરા કંપનીને છપવાકે
શાયા કીયાં.

મુંબઈ—

પારસી પ્રીંટીંગ પ્રેસ મધે છાપ્યાં છે.

સને ૧૮૯૭. સંવત ૧૯૫૩.

કીંમત બે આના.

૬૫૦૨

બનામે ખુદા!

ખુરશીદે જરનીગાર

ઉર્ફે

ફસાનએ અજાયબ.

બાબ પેહેલા.

૧

કાદીરનુ બેનીઆજ કરતાર કારસાજ,
શાહો ગદાનવાજ કયા અદાહો હમ્દ તેરી.—કા.
લાશરીક જાત તેરી વાહ કયા હે બાત તેરી,
હયે બડી સીફાત તેરી—કયા.
કયા ઝમીનો આસમાન શાખો બરગેબોસ્તાન,
હયે જુહુર તેરી શાન.—કયા.

૨

ઓ માલીક શાન ધ્યાન દીખલાઈ,
નુરાની લાસાની દીલજાની માની તેરી યકતાઈ.
હુરપરી ગીલમાં ઈનસાં બનીજાન બના મન બાઈ,
સબ ખુશરંગ શબાહત પ્યારી સુરત જુદા બનાઈ.

૩

સુન સુંન્દરી સીફત આલા દીલભરી ભરી દીખલાયા,
નુરાની સનઅતકી સુરત કર પયદા.

૪

આલમમે 'આદમકી રંગતભરી તસવીરે,
જબ દેખી બન્દેને સુરતગરકો અપને
એક રંગ પહેચાના સબસે સુનવાલા.

૪

દીલજાની તુ લાસાની હુરે જાન પરી,
શરમીન્દા હંએ સભી હુસ્નો ખુબીમે.
નજર પડત બરમલા કમર ફલકપર જલા,
આહમે દાગ હય, મેહેરમે આગ હય.
ફુલમે ખાર હય, અયબ સબમે હય,
ચમન ફબન દીલરુબા બદન ચમન બન ખીલા,
નાજની, મહેજબી, દીલનશી, હએ પરી
પર તેરી બરતરી કુલ જહાનમે.

૫

લો ઘેરા ઘેરા પીટા પીટા સીધા હો મુઆ,
કે જુને ધુંગે લાનોકે એક કાબીલ હય બુઆ.
એ તાબા તોબા દઇયા દઇયા મઇયા મય મુઆ,
અબ છોડો છોડો જીતા મુજકો જાને દો બુઆ.
અરી પીટો જરી પીટો અભી પીટો સભી પીટો,
"ભલા ખાલા બહોતા અચ્છા મય લેલુંગા એક સબ બદલા"
લગે જુતા લગે જુતા લગે જુતા લગે જુતા.
"જબ મય દાંવ પાઉંગા તુમ સબકો નાચ નચાઉંગા,
એક ચટક મટક સબ ભુલાઉંગા."

૬

હોશરુબા સીતમગરા મહેલકા તુ કોન હય,
સચ્ચો કરાર લે લીઆ સચતો બતા તુ કોન હય,
દેખતેહી ફડક ગયા પહેલુમે મુર્ગે દીલ મેરા,
હુર હય યા પરી સનમ નામે ખુદા તુ કોન હય.
ભેદ તુ અપના દે બતા આશકે ખસ્તા હાલકો,
બહેર ખુદા ન રાખે દીલ હમસે છીપા તુ કોન હય.

૭

મારકે ઘર આઇ જાઓ નીડર બતલાદે નગરીયા,
જાનાકે ઘરકી ખબર બતલાદે.
સાથ જરા ચલકે ડગર બતલાદે,
હીલમીલકે સંગ જાના, જહાંસે વોહપાના;
પરીકો લે આના, સહેરપર બાંધે ફમરીઆ.

૮

મેચાના મઘવાજન ઉધમ ન અયસા,
મચાના, મચાવા ન મચાના ઉઠ ઉઠ,
મઘવા ને ઓસો જોરૂ બનાલો મય તેરી દીલબર તુ યાર.
ઘડી જાના જાની, ઘડી આનાકાની, ઘડી ઓસાબાજી.
ઘડી હીલાસાજી, ઘડી હોનારાજી, કહો આએ કાજી,
ઘડી હમ તુમ કરેં મીલકે પ્યાર.
ન મેરે જોરૂ ન મેરે લડકા અલ્લાહસે નાતા મુદામ.
કરો હમસે યારી, મય હું તુજસે આરી, મય હું તુમપર વારી,
હય કયસે પ્યારી, ગલે મીલજા જાની, નહી મેરા સાની,
મેરા દુરહીસે હય બસ સલામ,
ઇનકાર કયસા દીલદાર અયસા યકરાર કરલે અય જાન.
મેરા કહેના લે માન, બના કયું હય નાદાન, નહી તુજકો પહેચાન.
લગા હમસે તુ ધ્યાન, ખુશીકા હો સામાન, કરં વર્ના હયરાન.
પરેશાન, પશેમાન, હલાકાંન, મેરીજાન, પે કુરબાન, ઇસીઆન;
મેરે હમરાહ ચલ અય અનજાન.

૯

એજી મીયા જાનેવાલે સીટ સીટ સીટ,
છોટે પથર ફેકનેવાલે સીટ સીટ સીટ,
જરા ઠહેરો શાનવાલે, લંબે લંબે કાનવાલે,
સુનો નખરેવાલે સીટ સીટ સીટ.

૧૦

ચલો રૂખસત જાવ, જહાં પતા તુમ પાવ, ઉસે ઢુંડકે લે આના:
મીઆં દેર ન લગાવ, ખબરો ખુબીસે ફીર આવ, કહીં આપ ન;
ખો જાના,

કહીં કરો ન કયામ, મગીં તાકે ન વોહ કામનકી લેટકે ઘર આના;
લો અબ-આખરી સલામ, મેરા સુનો ન કલામ, કહીં રાહમે
મીલ જાના—"જાવ"—

૧૧

સનમકા નૂર દેખા હય ખુદાકે નૂરકે બદલે,
હુવા હય દાગે દીલ રોશન ચેરાગે તુરકે બદલે,
જો દેખેંગે તેરે હુસ્ને જહાંઆરાકો મહેશરમે,
ખુદાસે લોગ માંગેગે તુજહીકો નૂર કે બદલે.
અનલહકકે યવજ લબપર અનલ મહબુબ જારી હો,
ચહડાએં દારપર મુજકો અગર મનસુરકે બદલે.
પસે મુરદન અગર યારો મહસસર હો તો રખદેના,
કફનમે ખાકે કુએ દીલરૂબા કાફુરકે બદલે.
ખુદાયા ઇશકે બુતમે ઇસ કદર સખ્તી ઉઠાઇ હય,
કે પહેલુમે હય એક પત્થર દીલે રંજુરકે બદલે.

૧૨

પ્યારી શાહાજાદીકી સવારી આઇરે,
ગાહાન આલીશાન હરઆન, ગુલશનપર ફરમારવાઇ.
બાદે સબાને પુકાર દીયા, સયર આતી હય કરનેકો ઇસ ચમનમે ગુલરૂ,
તયઆરી હય મુબમુ, ગુલકારી હય સુબસુ, રંગ હુએ રગ.
કયસા બહાર હય જંગલ લાલાજાર હય.
સબજા આશકાર હય, શાને કીરદેગાર હય; આ—
ડાલી ડાલી કાલી કાલી, કોયલકી હય તાન બાલી,
ગુલકી લાલી મએકી પ્યાલી. નરગીસકી હય શાન આલી.
બરગોબાર મીનાકાર, હય જમીને પુર બહાર,
કયા કયા હુવા નકશે નીગાર, જંગલ સહેરાઓ કોહસાર,
મએદાં સારા પુર અનવાર, હરસુ ફુલોંકી મહેકાર.
હરા ભરા હય ગુલજાર, ના પએદા હય ખસોખાર,
આંખો મીલતે હંય દીલદાર, બુલબુલ ગાતી હય તરાના
સયરકા હય એહ જમાના, આતે હંય યા સુબહો શામ,
ખુશીકા હય એહ મુકામ હાહાહાહા હાહાહાહા.

ન્યારી ન્યારી શાનેવારી, પ્યારી પ્યારી દેખી સારી.
ખુરશીદ શાદમાન ખુબ દીલોજાન કોઆ; આ—

૧૩

ફરમાઓ શરમાઓ નહીં અબ હજરત સરવર હાં,
કાન હય વાહ તુમને ઉસપર તનમન ડારો વાર,
ક્યોંકે ગમે દરદમે અબ છુટના હય દુસવાર,
ઘર છુટા દર છુટા હયરાન હો બનબન જાનસેં હરદમ
પુરગમ દીનરતીયાં.
જોરવાલે આપ થે કયું બને નહીં જાર,
દુખ ઝેલે સુખ ઝેલે હય જોર કીધર અબ શોર હય
ઉસપર બઢ બઢકર બતીયાં.

૧૪

માનોંમે ધ્યાનોંમે માત કર ડાલા પ્યારી અંખીયોંમે જાદુ ભરા;
બંદે આગીલ હો કામીલ ઉસતાદજી.
અજી વાહ સાહેબ મય હું તુમસે કમતર.
ઉસતાદે કામીલ હો તુમ મુજસે બઢકર,
દીલમે ગએરોંકી લગી હય મુહસે મેહેરકી બાત.
ચાર દીનકી ચાંદની હય ફીર અંધેરી રાત.
તોપે વારૂં તનમન, પ્યારી જાન સદા
દીલમે તુહી મેહેર મુનવ્વર હય રોશન.

૧૫

ભરકે જામ સાકીયા પીલાના શાદીયા મચાના મીલકે સંગ
સોહાના સોહાના અજબ રંગ શહાના પએમાના જમા આહંગ.
તરાના સુનાના ઉગાના બજાના ખુશીકા જમાના હય જીના સંગ,
જમાના રંગ બનાના ઢંગ દીખાના ઢંગ આલા,
હાં, ચમન ચમન બજમે અમન દીલ હય મગન ફુલનકા.

૧૬

ચલે મોહે છાંડકે પ્યારે.
ગજબ પડા અજબ બડા દલક ગીરા સરપે સીતમકા.

મોહે ભુલ ન જાનાજી ખબર રહે નજર રહે યાર પ્યારજી,
તોરા જાના જુદા જાના તોહે બીના મોહે જીના હાય હાય હાય
અમન હય દુનીઆમે અમનમે અદમકા હો સફર મેરા

૧૭

ઓ જાના, દીલસે જાના તેરા મરજાના પડા ખું પીનાં
ગમખાના દીલોજાનકા.
જો તુમને હમકો ગમ દીયા, સો હમને દીલમે રખ લીયા
જો કૌલ તુમકો યાદ હો હુસુલ સબ મુરાદ હો
રૂખસત અય દીલરોનાને મન, ભુલ ન જાના જાનેમન
હમેશા રહેના શાદમાં; જીતી રહી તો મીલજાના.

||——————

બાબ દુસરા.

૧૮

ચલા હય ઓ દીલે રાહત તલબ કયા શાદમાં હોકર
જમીને કુએ જાના રંજ દેગી આસમાં હોકર
કીયા ગયરોંકો કત્લ ઉસને મુએ હમ રશ્કસે મારે
અજલભી દોસ્તનો આઈ નસીબે દુશમના હોકર
અગર આઇીસ્તા બોલું નાનવાની કહેતી હય બસ બસ
સદાએ જુબીશે લબ દેતી હય સદમે ફુગાં હોકર
અસર બાકી રહા બલએ શબે ફુરકતકી તારીકી
ચેરાગે. રોજસે શોઅલા નીકલ આયા ધુંવા હોકર

૧૯

હુવા દીલ તંગ બતંગી ફીરૂં દર દર મારા
ઉધરે બહોત સર મારા ઉઈ ઉઈ ઉઇ ઉઇ
ખબર ન કુચ્છ સુની હય જાન પર બની ઉઇ ઉઇ ઉઇ
સરપે સીતમ દીલપે અલમ લબપર દમ હય ઉઇં ઉઇ ઉઇ

૨૦

ચમકત કુદરતકી સફાઈ, શાને ખુદાઈ દીખાઇ
પરબતકો કરકે રાઈ છોટોંકો દી બડાઇ

એ મોલા એ મોલા તુ આલા આલા
આલમકા કીરતાર તુ તેરે સીવા મેરે દાતા નાહી અમાં
હાં દે રેહાઇ
તુ સબપર તવાના કાદીર કાયુમ જાનતા હું તેરી શાન
યા કરીમ મીટાના બીમ બનાના
ગાલીબ કર દુશમન પર મોલા શરમીન્દા મતકર ઇસબા
ફરાર માંહસે હો આફ્સુંગર કુતા

૨૧

કોસ કાતીલને તુમકો મારા કીસ ખન્જરસે દીલ હય પારા
તુમ ચાહત કીસકી કરતે હો કોસ જાને જહાંપર મરતે હો
જાહીર કીજે માહીર કીજે ગુન સારા
દીસન્ત દેખા બાલા હય કયસા ખુબીવાલા હય જીસને જાદુ
ડાલા હય
સુરજ યા મહપારા હય યા નુરાની તારા હય બતલાઓ
ગર મારા હય

૨૨

મારા; ચીનવનકા ખંજર હય દીલમે તુમને
ખીયાલ કરકે પહુંચાનો બીસમીલ, અપના કીસકા હય યેહ નકશા
ચશ્મ દીખાકર છબભરી એહી કાતીલ હય બન્દેકા

૨૩

કયસી ડીટાઇકી શાન હાંરે તોરી
દીખલાએ ગુન સારે તુમ ખડે કડે નીડરવા
તેહારી નજર બુરી હય ગજબકી દીખાઇ જોરા જોરી,
હાત દીયા તો ઉંગલી પકડકર, પહોંચ્યા પકડા કીની ખુવારી મોરી=

૨૪

કહાં તેરા હય ધ્યાન ઉલફત દીવાના બના અબ
કયસી તુમહારી શાહજાદોંકી શાન હય, અયસે ગુમાન નહી કરતે
સુલતાન

હોદર ઇનસાન નહી બનના નાદાન, નહી કરકે એહસાન
કરો અયસા હયરાન, મેરા પોયા અવસાન, કયસી એહ છબે સખા મખ

૨૫

પરી તુમ જો બને રખ્ખા હમકો દીવાના બનાકે
ગઇ શાહીકી શાન, હુવા જેરે ફરમાન, તેરા શએદા અય જાન
યહાં મય હું બના, ફરરે શહાના જુલાકે
હુવા જીસપર કુરબાન, કરું ઉસકો હયરાન, અજી છોડો એહ ધ્યાન
જરા માનો કહા, શાદીકા મુજદા સુનાકે

૨૬

આએ વોહ બેવફા યહાં ઉસકી બલાકો કેયા ગરજ,
જાએ દરે કુબુયતક મેરી દોઆકો કયા ગરજ.
મોતકો અય દીલે હોજ઼ ઓર બહાને હય બહોત,
આયે જો ઉસકે હાતસે ગેરી કજાકા કયા ગરજ.
જોબન બીતા જાત હય ઓ પીતમ નાહી પાસ.
નયના નીરખત હય ડગર કે પી મીલનકી આસ.
ઉસકી ગલીસે આય કયું નુકહતે જુલ્ફ લાયે કયું,
મુજકો સબાસે હય ઉમ્મીદ મુજસે સબાકો કયા ગરજ.
તનમન સગરો જલ ગયો હીરદે બીચ લાગી આગ,
શામી ઉનકે પાસ હય તો ધન ધન વાકે ભાગ.
જબકે હો ખાનએ રકીબ ખાનએ યારસે કરીબ.
લાએ જો મેરી રાહપર રાહનુમાકો કયા ગરજ.

૨૭

મેરી પ્યારી અલ્લાહ બડા કારસાજ હય આસ પુરન હોવે
બેનયાજ હય ગની,
હુવા કયસા એહ હાલ રંગ ઢંગ દેખતુ, નહી અયસા તુ રોગ
ઇશ્ક કરકે પાલ ખું;
એકલ હાય કયું બનીછ.

૨૮

મીલે જો દીલપારા વોહ પ્યારા મેરા પુરા અરમાં હો સારા
શોહરત લુટે અશરત લુટે નેઆમત લુટે દવલત લુટે
અયવાન હો ગુલશન બુસતાન હો બનઠન શાદાન હો તનમન=
હો ગર આના જાનાકા મીટ જાએ ગમ હીજરાંકા
મય ગુન માનુ દૈરાંકા તોર હો ઇશ્કે હરમાંકા
કાબીલ પ્યારા સુલનાંકા માઇલ હય દીલ ઉસ જાકા
ગાઇલ તીરે મીજગાંકા મેરા પુરા અરમાં=

૨૯

કયસા લાસાની નુરાની શૌહર પાયા આનબાનકા શાન ગ્યાનકા
જયસા ચંદન ચમકત આસમાનકા અયસા પ્યારા આલમઆરા
જાનેઆલમ દીલબર હય જહાનકા
રાજદુલારા શાહકા પ્યારા સરવર બરતર ખાનદાનકા
ક્યા દમ ખમ કમ હય જવાનકા નફરત કયા હય નખાન કયા હય
હજરતકા ફરમાન માનલો જાન માનલો શાદો ખુશતર કર દીલ
મેહરબાનકા

૩૦

હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં મપને જાની એહ ઇશારા
બેદ તેરા પાયા 'સારા એ અઇયારા એ મક્કાર
કુરબાન તુ ઉનપર બોહતાન હય મેરે સર.
અરમાન હય તુઝે ગર દીલ કર ,તુ ખુશતર,
યારસે પ્યાર કરાર નીસાર શીકાર હય માર ખુમાર;
લો . ઘરમે દીલબર આયા હય.=

૩૧

દીલ બાતીનમે તો રાજી હય, પર જાહીર હીલાસાજી હય
ગુન અપને હમપર ક્યું ડાલે વોહ ફાંસકે આશક મતવાલે
ગુલકા બુલબુલ શયદા... હય કાંટોપર તહોમન આઈ હય
ખુદ છુપકર આંખ લડાતીહો હમપર ઇલજામ લગાતી હૈ

૩૨

આલમમે કુછ ખુબી સારી પયસેકી, બાબાબાપ બેટાજોરૂ પ્યારી પયસેકી
ઇજ્જતખારી ઇજ્જતદારી પયસેકી, જહાંદેખો વહાં મારામારી પયસેકી
પયસે લાના જયસે પાના દુઃખ ઉઠાના સુખ ઉઠાના.
સર કટાના ઉસે જાના તબ હો આના પયસેકા.
કચરી ખારી ઓ લાચારી ખીદમતગારી તાબેદારી.
સઓ મક્કારીસે કમાના પયસેકા.
અદનાઆલા બનીઆ લાલા ગોરા કાલા બચ્ચા બાલા.
દેખાભાલા સબકોવાલા ઓ દીવાન પયસેકા.
છોટામોટા સચ્ચાખોટા શાલુગોઠા થાલીલોટા.
કુંડાસોટા પીના ખાના પયસેકા.

૩૩

સઇઆ મુજે હાથો કે કંગન બનાદે
કંગન બનાદે તું પંઓચી બનાદે— સઈઆ
જો તું કહેગી વોહી સુનુંગા લાદુંગા વોહ મેરી જાન.
ચલો તેરી કસમ લાદુંગા વોહ મેરી જાન દેખા જાઓ.
જાઓ લાદુંગા વોહ મેરી જાન.
તોબા તોબા તોબા દેખો છોડો તુટા મેરા હાથ.
ઉઇ મરગઇ હાય અરે બાપરે બાલીબી બનવા
દુ તજે બુદેબી બનવા દું તુજે હસલીબી બનવા દુ તુજે કડે છડે:
દોનો તરહાદાર હાં.
અયેસી ચલુ અયેસી ફીરૂં ફીર ન કરૂંગી તકરાર
સચ સબકુછ હયે તૈયાર એક બોસા દીલાદે સેયાં.

૩૪

નાગર બ્રાહ્મની રે મીરજા નાગર બ્રાહ્મની.
તેતો પરે સરક જા યાર મય તો નાગર બ્રાહ્મની.
ચલ લપક ઝપક ધીંધીં મયતો નાગર બ્રાહ્મની.
ઠાકરકી પુંજન કરૂં મય નીત ઉઠ કરૂં અસનાન,
મયતો જાતકી બ્રાહ્મની રે ટેડો મુસલમાન રે.
મત ધરમ બીગાડો અરે હાંરે ના પલ્લો છુવો
મીરજા નાગર બ્રાહ્મની.

૩૫

દંરોગા દીલ ગીલેકી યારો, તેરી યારીને કરદી ખુઆરી=
હમસે દરોગાજી રૂઠે હો કાહે, વારી વારી તોરી વારી નૈનનપર=
સાસુ નનંદ મોરી દેખતો દેખ હે, ગારી ગારી ગારી મોહે
ગારી ચલનપર=
અયસે ખેલાડીકે પાલે પડી હું, હારી હારી હારી અપનો હારી
જોબનપર=

૩૬

જીસકા જાંની જુદા હો જાવે, ઉસ અશકકો નીંદ ન આવે,
બારા જોબનવા પ્યારી સુરતીયાં, દેખું તો જીયા લલચાવે;
સો મોરી જાન=
ઉંચી અટરીયાં ચન્દનકી બરીયાં, ચહડું તો જીયા ઘબરાવે;
સો મોરી જાન=
બહેરાસા કુવા પતાલ જલ પાની, ભરૂં તો જીયા ઘબરાવે;
સો મોરી જાન=

૩૭

મોરી કદર ન જાની ગંવાર, તોરે ઘર ના રહેનેકી.
તુતો કહે મેરે ગાડી દો ઘોડે, તોરે ઘર કાની બકરીયાભી નાએ=
તુતો કહે મેરે લાલ પલંગ હય, તોરે ઘર ટુટી ખટોલીયાભી નાએ=
તુતો કહે મેરે શાલુ દોશાલે, તોરે ઘર ફટી કમલીયાભી નાએ=

૩૮

ધુએકી ગાડી ઉડાએ લીએ જાએ,
પયસેકા લોભી ફીરંગીયારે બાબુ.
જાત નહી દેખે જમાત નહી દેખે, એકહીમે સબકો બીઠાય લીએ જાય.
હીન્દુ મુસલમાં ભંગી ચમારસે, ટીકટકે રૂપએ ગીનાય લીએ જાય.
દીલ્લી શહરસે ચલે જો મુસાફીર, બંબઈ, કલકત્તા ભગાય લીએ જાય.

૩૯

સઇયાં મેરા બનીયા, મય છત્રવાલી
મેરે સઇયાંકી ઊંચી દુકનીયાં, સઇયાં બેચે લવંગ સુપારી

મેપ મેનું બનીયા, મેરી બા મેરે બનીયા, તેરી બા મેરે બનીયાને
મેરે સવાંકા ફસી એક સુઝી, વાવા હય ખુહડાપેમેન
મેરી સોતનીયા, મેરી માડી સોતનીયા, તેરી માડી સોતનીયા.
દીલ્લી શહેરકી સીલા સલોટી, રગડકે મય પીસુંગી મસાલે હલદીયા.

૪૦

મુબારક હો શાદા જરાને મલુકાના મુબારક હો
શરાબે શાદમાનીકા એક પયમાના મુબારક હો
દુબારા-ઇસ ગુલીસ્તાંમે બહાર આના મુબારક હો,
ખુશીસે સુરતે બુલબુલ હમે ગાના મુબારક હો.
બીન શહેજાદી થી અરબાદી અબ હય શાદી ઘર આબાદ,
હય માહપારા અંજુમનઆરા કયદે જાદુસે અજાદ
બરોજે ઇદસે ફીરોજ હો નૌરોજ સુલતાંકા
ફલાહી જાવેદાની અયશ રોજ આના મુબારક હો
મચા હય ધુમ એક હરસુ જહામે જાનેઆલમકા
તીલસ્મે સેહરા જાદુપર ફતેહ પાના મુબારક હો.

૪૧

દુલા દુલનકી મુબારકબાદી ગાઓ શાદી, શાહેજાદીકી
હય, કયા પ્યારે પ્યારે દીલબર પાએ
બાગે જહાંમે કઓનો મકાંમે ફુલ ખીલા હય શાદીકા
તનમન બનબન ગુલશન ફુલા કલીયાં ખીલીયાં
હંસીયાં ખુશીયા રતીયાં કટીયાં સખીયાં બાંદીયા
હરીયાં ભરીયાં શાદીયાં રચીયાં.

૪૨

આયે ન્યારે જાનો દીલબર શાહો ખુશતર ખીલી ફુલવરીયાં,
ગુલ ખીલકર સારે ચમકે, ગુલશનપર તારે ચમકે.
જાગે જાગે બાગ જાગે બુલબુલે ચમનકે ફીર નગ્મે સીરસે.
નાચો સખી છુમ છનનન છુમ છનનન છુમ છનનન છુમ છનનન,
છુમ છનનન છા.
તતા થઇ તાત તતા થઇ તાતા તતા થઇ તાતા,
તતા થઇ તાતા તતા થઇ તાતા તતા થઇ તાતા

પાયા હંમ નશા, શોહે રંગ નશા બાજે મંગ બાજે, સારે સંગ
તાલે, ઘુંમ ઘનનન,
ઘુંમ ઝનનન સાનીધ પધની, રેસા રેસા નીધપમગ રેગમ,
ધપ ધપ મગ સારેગસ

બાબ તીસરા.

૪૩

સુન મજનુને જબ લયલાસે યકરાર કીયા દીલદારીકા
સબ રાહત છોડી અશરત છોડી ભટકા બનબન તનમન
મારે જાનીસાર ઉસ પ્યારીકા,
ખાક જમી તન સુખા સારા ઝાડ ઉગા ઉસપે ન્યારા.
પર કઓલે મર્દાં દમકે સાથ થા યારીકા.
દીલદારીકા ઉસ પ્યારીકા

૪૪

સચ બચન કઓલ બોલાકા હય ખાલીક જો આલમકા, સુન સખી.
એહ જમી ફલક હય સારા બાકોલ થમા બે થમકા, સુન સખી,
એહ જમાં હય સબસે આલા હય શર્ફ એહી આદમકા સુન સખી.
આસરા કૌલપે ધરા બાતકા ખરા સાચસે ભરા ઝુંડબોલ પ્યાલા સમકા,

૪૫

અરસી બનતી હોજી મેરે આગે બોલીભાલી હાં
જયસી રંડી અપને આશકકો ફુસલાનેવાલી હાં
નાદાન ન મુજકો જાનો મેહેમાન હંય યેહ પેહેચાનો
હોજી બીસમીલ્લા તર માલ એહ હાજીર અબ કયા દેરી હાં
આધે ઘરકી માલીક તુમ હો અબતો હમસર મેરી હાં

૪૬

કીસ બનમે યહાં હમ, આએ
દીલ ઉદાસ છુપા બેકલ હય આજ હાય બદન-
સબબ ન જાનો દીલ કાહે બના હય હયરાન,

બો હો અંતર ધ્યાનો સહર પેરો નજર હમગા એક સામાન;
કે નીશાન હય યેહ જાન હમસા દસ્ત બેઆમન.

૪૭

એક બતીયાં તજ ઘતીયાં સીતમગર મતહર બદજતીયાં—
પડે તોરી બદચલનપે રબકા ગજબ,
ગીરે બીજલી ફલકસે ન કયું તુજપર.
દુર દુર બદકાર અધમ હો ધડકત મોરી છતીયાં,
ફુટે નયન તોરે કાર નજર હો કર નહી દુરગતીયાં,

૪૮

હાત ગન્દા નાહી લગા મુરદાર મુઝે હટ દુર જરા.
કમીનપનકી ચાલ ચલા નહી ફાંસે ગલા તુ હય કમીન બલા,
ખંજરસે સર મેરા ઉડાઓ, પુરજે પુરજે તન બન જાઓ.
જાન ન હો તબ બસમે લાઓ, ખાક બનુ પર પાક રહું.
દીલ ચાક તેરા નાપાક જલા.

૪૯

હાં હાં રે મક્કાર બર નામપે ધીક્કાર માર તેરે,
હયું આરબાર તેરે સબ કારબાર તેરે
અંધીયાર મક્કાર પથરબારકી માર—હાં
બદકીરદારી જાનીસારી તેરી નાફરમાન
અરે ખુદસર બદઅખતર શુ હય તુજપર ચલ હટ મર
મુઝે બેઈમાન—નીડર નીડર ઈધર ઉધર કરત ગજબ ફેરે.

૫૦

તેરી ગફલતકી સજા અબ નાસમજાઈ હો ગઈ,
કયું હુંવા ગરીલ જો દુશમનકી ચઢાઈ હો ગઈ
અકલકા જોહર ગંવાકર આપ પત્થર બન ગયા,
જો મીલા મર મરકે ઉસ્સેભી જુદાઈ હો ગઈ.

૫૧

કર ભજન ખુદાકા સાંઈ કર ભજન ખુદાકા, બંદે જપ સાહેબકા તુ કરલે,
ધ્યાન ગ્યાન હરદમ કર ફીરદે ખુદા ખુદા જપો જપો,
રયન દીનન યમયન ભજન સુમરન મતે મતં કર્તા કર્તે,
સુખસંપત દુખસંકટ તજ ઝંઝટ સબકા છોડો. જહાંકે ધંદેકા

જપ હરીનામ હરઘડી જીસસે હો પરશન હીરદૈમાગ
સબકાધાર, મદદગાર, સકતદાર, નીરંકાર દાનવાર, રઘુ.મૌ
કલ જો તેરા દમ જાવે, ધનકા દામ કામ નહી આવે
તનકા માર, મનકા માર, જોડત સર ફોડત, ધનકા ધ્યાન,
તજ નદાન, કહેના માન, ગર હય ધ્યાન, રબકા, જાન,
મેહેરબાન, સચ્ચા; આદમ અદમકા દમ ભરે લે,
ફાંની જગત જુગત, નેકા ચલન સુખન, પાવે અમન ચમન,
સુન જરા બાવરે પ્યાર છોડદે દુનીયાકે યેહ ગોરખ ધંદે,
સમજ મુરખ, કદમ ન રખ, અબસ ફંસત જગત હંસત
સકત ચલત, કુચ્છ દયા ધરમપર મન ધર લે, જપ સાહેબકા તુ કરલે—

પર

રબ ગમ સબ દીલસે માટાએરી—
રંજો મેહન દુઃખ જાએ મનસે બા મુરાદ કર ચમન અયશ તુ.
આસકા હરબર લાએ પીયારે, સનમ તેરા મીલ જાયેરી.
મતકર બીમ બાનસીમ સનનનનનનન,
સનનનનનનન ફુલાએરી રબ સનનનનનનન ફુલાએરી, ચમન
ચમન બન ફુલ ખુતનમે, દીલબર સરવર જહાનીકા, રહે સદા;
સુલતાન જીશાન જાન સુલતાન જીશાન જાન,
શાદાન, ફરહાન, સભી મતલબ દીલકા તુ પાએરી—

પ૩

ધડકે મોરા તનમન હયરાન જીયરવા
સનન સનન કરન લાગે સીનેમે દીલ જીગરવા
હાય ગજબ એહ કયસા ખુદાયા
સીતમ સીતમ સીતમ સીતમ,
જાની પીયારીપે જાન ગવાકર
અદમમે હમ મીલેંગે બહમ.

પ૪

મરે કયું હય બશર ગમસે સમઝ પહેલે કયું ન આઇ
એહ મુસીબત સરપે અપને લાયોં તુને ઉઠાઇ;
હોશમે આ સુખ ખુખ કયું અપની તુને ગંવાઇ;
સબ્ર કર યું મર ન ડરકે ગમસે પાએ રેહાઇ

૫૫

ઝીક ઘડીમે ચીતસે ભુલાઇ,
તોહે ફકીરોને રીત જો બતાઇ,
વોહી હય રાજે ઉકદા કુશાઇ,
હોંખ્ખી હય શકલે હર્ફે રેહાઇ.

૫૬

માદાપારા હોબારા હમારા મીશા,
તોગે વારં મય દીલોજાન જાનેજાન મેરીજાન,
ગમ ખાયા દુખ ઉઠાયા હરઆન,
ફ્રાયા મીલાયા રૂલાયા, હંસાયા,
જાની જાની અનજાની, જાનીથી નાદાનીસે આસાની.
ક્યા જાનીથી બેજાની, અયસી હોગી હયરાની, જાને શાને શાને યજદાની

૫૭

ઉગા ચંદર ખુશીકાજી દીખરસે એ જાનેજાં
તોરી લેલું બલાએંજી એ જાનેજાં,
મરૂં ઉલફતકી મારીજી, દીખર.
દેખી એહ જાનીસારીજી, એ જાનેજાં,
જાઉં તનમનસે વારીજી, દીખર.

૫૮

રાત સૈયા મરોરી મોરી બહીયા સજરીઆ મયેના
જાઇયોરે સજરીઆ અટરીઆ સુંદરીઆ સમરીઆ;
મયેના જાઊરે રાત જાઓજીજાઓ જીનકુડા
ઓ સતાઓ જીલાઓ મોરી હુક ઉઠેરે કમરીઆ
કઓ ન સવતસંગ પ્રીત લગાઇ રૂખાઈ દીખાઇ.
મોસે પ્રીતકી ફેરી નજરીઆ સજરીઆ=
બીનતીમેં કરકર સૈયાંસેહારી મયેબારી કુંવારી.
પીયા જાનેન મોરો કદરીઆ સજરીઆ=

તમામ શુદ.